

Εἰς τὸ Ἀμπελουργικὸν συνέδριον τὸ συνεληθὸν ἐν Ναούσση κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνός, μεταξύ τῶν ἄλλων τὰ ὁποῖα

ΓΕΩΠΟΝΟΙ & ΓΕΩΡΓΟΙ συνεζητήθησαν,

ἦτο καὶ τὸ κατὰ πόσον οἱ Γεωπόνοι ἔχουν εὐθύνην, διὰ τὴν γεωργικὴν μας καθυστέρησιν.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαιώδους αὐτοῦ ζητήματος, μερὶς τοῦ γεωργικοῦ κόσμου καὶ ἰδία ἐκείνη ἢ ὁποῖα σήμερον θέλει νὰ εὐρίσκειται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ζητημάτων του, ὑποκύπτει εἰς μίαν ἠθελημένην ἢ ἀθέλητον πλάνην, ἢ ὁποῖα ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ὀλιγώτερον κακὸν τὸ ὁποῖον προξενεῖ, εἶναι ὅτι δὲν λύει τὸ σοβαρότατον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει σήμερον τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν καὶ τοὺς διαφόρους κλάδους της: Δὲν στέλλει τοὺς γεωπόνους σιὰ χωράφια.

Πρέπει ὅθεν ν' ἀναζητήσωμεν τὰ πραγματικὰ αἷτια τὰ ὁποῖα κρατοῦν — ἂν κρατοῦν πράγματι — τοὺς γεωπόνους εἰς τὰ Γραφεῖα καὶ δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ βγοῦν σιὰ χωράφια.

Εἰς τὰς περιφερειακὰς Γεωργικὰς Ὑπηρεσίας ὑπάρχει ἕνας ἀριθμὸς γεωπόνων περὶ μένει εἰς τὰ γραφεῖα πράγματι ἢ ἂν θέλετε ἀσχολεῖται μὲ ἐργασίας ἔξω τῆς εἰδικότητός του. Ἀλλὰ ὅπως εἶναι γνωστὸν, τὸ Κράτος ἔχει ἐπιφορτῆται τὰς γεωργικὰς ὑπηρεσίας καὶ μὲ ἄλλας σοβαρωτάτας ὑπηρεσίας — ἰδία Ἐποικισμὸν — ἢ διεξαγωγὴ τῶν ὁποῶν ἀπαιτεῖ προσωπικόν. Ὄταν λοιπὸν φωνάζωμεν καὶ ζητοῦμεν ἔξοδον τῶν γεωπόνων ἀπὸ τὰ Γραφεῖα, ζητοῦμεν κατ' οὐσίαν ἐγκατάλειψιν τῆς ἐν τῷ γραφείῳ ὑπηρεσίας τῶν, διὰ νὰ ἔλθουν μετ' ὀλίγον οἱ κληροῦχοι καὶ οἱ ἀκτήμονες νὰ ζητήσουν τοὺς γεωπόνους εἰς τὰ γραφεῖα διὰ νὰ τελειώσουν τὰς ἰδικὰς τῶν ἐργασίας. Ὄταν τὸ

πρόβλημα δὲν εἶναι ἔτσι ὅπως τίθεται. Τὸ πρόβλημα εἶναι νὰ γίνῃ ἢ πρόσληψις τῶν ἀνέργων καὶ ἀδιορίστων γεωπόνων — οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ ἔδῳ ζοῦν μετρηχόμενοι ὅλας τὰς τέχνας καὶ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Νὰ γίνῃ πύκνωσις τοῦ γεωπονικοῦ δικτύου. Μόνον ἔτσι θὰ πᾶνε οἱ γεωπόνοι καὶ σιὰ χωράφια. Ἄλλοιῶς μὲ τὸ νὰ στρεφώμεθα ἐναντίον τῶν γεωπόνων καὶ νὰ μὴ ζητοῦμεν ἀπὸ τὸ Κράτος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν, πίπτωμεν ἀπλῶς εἰς μίαν πλάνην ἢ ὁποῖα σκορπᾷ συγχίσεις καὶ ἀνταπάτας μέσα εἰς τὴν μᾶζαν τῶν γεωργῶν καὶ δὲν ἀφήνει νὰ φανῇ ποῦ πράγματι ὀφείλεται ἢ ἐγκατάλειψις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας. Ἄλλο ζήτημα ἂν πρόκειται νὰ στραφῇ ὁ Γεωργικὸς κόσμος ἐναντίον ὠρισμένων παρασίτων γεωπόνων, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν προσφέρουν ἢ προσέφερον μέχρι τοῦδε ἢ ἐναντίον μερικῶν ἄλλωνοῖ ὁποῖοι

“Όταν λοιπόν φωνάζωμεν καὶ ζη-
τοῦμεν ἔξοδον τῶν γεωπόνων ἀπὸ
τὰ Γραφεῖα, ζητοῦμεν κατ’ οὐσίαν
ἐγκατάλειψιν τῆς ἐν τῷ γραφείῳ
ὑπηρεσίας τῶν, διὰ τὰ ἔλθουν μετ’
ὀλίγων οἱ κληροῦχοι καὶ οἱ ἀκτή-
μονες τὰ ζητήσουν τοὺς γεωπόνοι.
εἰς τὰ γραφεῖα διὰ τὰ τελειώσουν
τὰς ἰδικὰς τῶν ἐργασίας. “Ὡστε τὸ
πρόβλημα δὲν εἶναι ἔτσι ὅπως τί-
θεται. Τὸ πρόβλημα εἶναι τὰ γίνῃ
ἢ πρόσληψις τῶν ἀνέργων καὶ ἀ-
διορίστων γεωπόνων — οἱ ὅποιοι
ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ ἔδῳ ζοῦν με-
τερχόμενοι ὅλας τὰς τέχνας καὶ
ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Νὰ γίνῃ
πύκνωσις τοῦ γεωπονικοῦ δικτύου.
Μόνον ἔτσι θὰ πᾶνε οἱ γεωπόνοι καὶ
στὰ χωράφια. Ἄλλοιῶς μὲ τὸ τὰ
στρεφόμεθα ἐναντίον τῶν γεωπό-
νων καὶ τὰ μὴ ζητοῦμεν ἀπὸ τὸ
Κράτος ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον θὰ ἐξυ-
πηρετήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γεωρ-
γίαν, πίπτωμεν ἀπλῶς εἰς μίαν
πλάνην ἢ ὁποῖα σκορπᾷ συγχίσεις
καὶ αὐταπάτας μέσα εἰς τὴν μᾶζαν
τῶν γεωργῶν καὶ δὲν ἀφήνει τὰ
φανῆ ποῦ πράγματι ὀφείλεται ἢ
ἐγκατάλειψις τῆς Ἑλληνικῆς γεωρ-
γίας. “Ἄλλο ζήτημα ἂν πρόκειται
τὰ στραφῇ ὁ Γεωργικὸς κόσμος
ἐναντίον ὠρισμένων παρασίτων
γεωπόνων, οἱ ὅποιοι οὐδὲν προ-
σφέρουν ἢ προσέφερον μέχρι τοῦδε
ἢ ἐναντίον μερικῶν ἄλλωνοῖ ὅποιοι
ἔχουν κατακλύσει ἀναιτίως τὸ Ὑ-
πουργεῖον Γεωργίας. Αὐτοὶ ὅμως
εἶναι οἱ ὀλίγοι γεωπόνοι, ἀσήμαν-
τον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου,
τοὺς ὁποίους φυσικὰ μέχρι τοῦδε
οὐδεὶς κατόρθωσεν τὰ ἐκπορθῆσαι
ἀπὸ τὰ χαρακώματα τῆς πλήρους
ἀσυνδοσίας. Καὶ δὲν κατόρθωσεν
τὰ τοὺς ἐκπορθῆσαι, διότι ὁ γεωρ-
γικὸς κόσμος θέτει λελανθασμένως
τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ ἀκόμη διότι
μετὰ τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἐλέχθησαν
εἰς τὸ τελευταῖον ἀμπελουργικὸν
Συνέδριον, δὲν ἐτέθη μετὰ τῶν
αἰτημάτων ἢ πρόσληψις τῶν ἀνέρ-
γων γεωπόνων διὰ τὰ πικνωθῆ τὸ
Γεωπονικὸν δίκτυον.